

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/35/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121391907
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:6121391907.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Eva Behranová a sudkýň: JUDr. Dominika Horváthová a JUDr. Ľubica Spálová, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E., prechodne bytom F. G. XXX, XXX XX F. G. zastúpená: JUDr. Peter Malcho, s. r. o., so sídlom Stankovany 549, IČO: 55 962 165 o zaplatenie 4 086,57 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 7Csp/85/2021 - 201 zo dňa 02. marca 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. z r u š u j
e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 301,60 eura zastavil, výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3 784,97 eura, úrok vo výške 2 064,68 eura spolu s úrokom z omeškania 967,88 eura a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 784,97 eura od 23.07.2021 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku III. o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

1.1 Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 144, § 146 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (C. s. p.), § 1 ods. 2 veta prvá, § 7 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. e), g), h) a i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 52 ods. 1, ods. 2, § 53 ods. 9, § 101, § 103, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 92 ods. 8 veta prvá a druhá zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalšom texte „zákon o bankách“) a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

1.2 Vecne dôvodil zistením, že zmluvou o úvere zo dňa 08.12.2015 pôvodný veriteľ (Všeobecná úverová banka) poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 10 000 eur s lehotou splatnosti 108 mesiacov, čerpaním úveru 08.12.2015, celkovým počtom splátok 107, dátumom prvej anuitnej splátky 18.01.2016, dátumom poslednej anuitnej splátky (termín konečnej splatnosti) 18.11.2024, dobou trvania úverovej zmluvy - do splnenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výškou úrokovej sadzby 10,40 % (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté), platnej ku dňu schválenia úveru, mesačnou anuitnou splátkou 152,29 eura z toho 8,10 eura je mesačná splátka poisťného, splátka je splatná vždy k 18. dňu v mesiaci. Spotrebný úver bol určený na splatenie zostatku spotrebiteľských úverov č. 1567149841 poskytnutý E. D., H., výška zostatku úveru 1 130 eur a č. 1430076677 poskytnutý E. D., H., výška zostatku 4 000 eur. Forma splácania bola dohodnutá inkasom z účtu uvedeného v záhlaví zmluvy s povinnosťou splácať mesačné anuitné splátky v určenej výške a termíne splatnosti vrátane všetkých

ostatných peňažných záväzkov. RPMN je uvedená v zmluve o úvere vo výške 11,59 % vypočítaná z nasledovných údajov - celkové náklady dlžníka 5 627,76 eura z toho výška úrokovej sadzby 10,40 % ročne, výška poplatku za poskytnutie úveru 200 eur, výška anuitnej splátky 144,19 eura, celkový počet splátok 107, lehota splatnosti 108 mesiacov, výška úveru 10 000 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 15 627,76 eura z toho výška istiny 10 000 eur, výška celkových nákladov dlžníka 5 627,76 eura, priemerná RPMN je 10,08 %. Výška odplaty 13,37 %, najvyššia prípustná výška odplaty 21,94 %. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 01.12.2020 prvoinštančný súd zistil, že pôvodný veriteľ ako postupca postúpil na žalobcu pohľadávku voči žalovanej, pričom žalobca uviedol, že postupca mu pohľadávku postúpil v čase, keď bola žalovaná aj napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Z Tretej upomienky - pokusu o zmier zo dňa 29.05.2018 súd zistil, že pôvodný veriteľ vyzval žalovanú na úhradu záväzku plynúceho zo zmluvy o úvere v sume 495,22 eura s upozornením, že v opačnom prípade bude žalovaná vyzvaná, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere, súčasne upozornil žalovanú na právo banky odstúpiť od zmluvy o úvere. Z obsahu uvedenej upomienky súčasne vyplýva, že dátum predchádzajúcej upomienky bol 30.04.2018. Žalovaná dlžné splátky neuhradila, preto postupca listom zo dňa 25.07.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva. Pôvodný veriteľ oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere zo dňa 08.12.2015 v celosti na žalobcu. V rámci odporu proti vydanému platobnému rozkazu žalovaná vzniesla námietku premlčania, ktorú odôvodnila tým, že splátka, ktorou sa dostala do omeškania a bola dôvodom pre vyhlásenie predčasnej splatnosti, bola splatná dňa 18.03.2018. Trojročná premlčacia lehota začala tak plynúť dňa 18.03.2018 a uplynula dňa 18.03.2021. Žaloba bola podaná na súd dňa 07.06.2021, nárok žalobcu je preto podľa žalovanej premlčaný. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že námietka premlčania nie je dôvodná, pretože premlčacia doba začne plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát.

2. Proti uvedenému rozsudku podala včas odvolanie žalovaná z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace práca v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C. s. p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.). Žalovaná navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, že žalobný návrh zamietne a žalovanej prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.1 Porušenie práva na spravodlivý proces podľa žalovanej spočíva v tom, že konajúci súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevyjadril k podstatným skutkovým tvrdeniam a právnym argumentom žalovanej, najmä k nepreukázaniu doručenia tretej upomienky. Nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajú v tom, že konajúci súd mal preukázané splnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a mal preukázané platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda mal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v danom konaní. Žalovaná poukazovala na to, že žalobca nepreukázal doručenie tretej upomienky – pokusu o zmier, a preto neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Pretože žalobca nepreukázal doručenie tretej upomienky – pokusu o zmier zo dňa 29.05.2018, nepreukázal tak doručenie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože túto tretiu upomienku možno považovať za takúto výzvu. Tým, že neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru čo je v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto je postúpenie pohľadávky na žalobcu neplatné v zmysle § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky uložené mu ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukázal na skutočnosť, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok – treťou upomienkou zo dňa 29.05.2018, ktorá bola

predložená spolu s podacím hárkom a výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 25.07.2018, ktorú predložili spolu s vrátenou zásielkou. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Žalovaná v odvolacej replike opätovne poukázala na nepreukázanie splnenia podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, zopakovala, že došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

5. Žalobca v odvolacej duplike poukázal na skutočnosť, že odpor proti platobnému rozkazu nebol spísaný JUDr. Petrom Vachanom, ktorého si žalovaná zvolila na zastupovanie v konaní na základe plnej moci, jeho podpis absentuje aj v texte odporu. Pripojené poverenie z 01.02.2021 udelené JUDr. Petrom Vachanom, advokátom JUDr. Márii Kostolnej advokátke nie je substitučným splnomocnením advokáta advokátom, pretože neobsahuje zastúpenie v tejto konkrétnej veci. JUDr. Márii Kostolnej však patrí kvalifikovaný elektronický podpis, ktorým bol odpor podpísaný.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), v predchádzajúcom odvolacom konaní voči napadnutému rozsudku pred vecným prieskumom zisťoval, či bolo odvolanie podané oprávnenou osobou (§ 359 c. s. p.) a zistil, že odvolanie je potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. b) C. s. p. z dôvodu, že oprávnenou osobou podané nebolo, pretože odvolanie bolo autorizované JUDr. Máriou Kostolnou ako fyzickou osobou, identifikovanou jej rodným číslom. Následne uznesením zo dňa 27. marca 2024 č.k. 22CoCsp/14/2023- 275 odvolanie žalovanej odmietol.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 30. septembra 2025 sp. zn. 2Cdo/108/2024 po dovolaní žalovanej zrušil uznesenie tunajšieho odvolacieho súdu zo dňa 27. marca 2024 č. k. 22CoCsp/14/2023 – 275, ktorým odvolanie žalovanej odmietol a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože sa nestotožnil so záverom odvolacieho súdu o tom, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou. Podľa dovolacieho súdu z poverenia právneho zástupcu žalovanej udeleného JUDr. Márii Kostolnej vyplynulo, že bolo udelené na podávanie a autorizovanie všetkých podaní v elektronickej schránke JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o. bez obmedzenia. Vysloveným právnym názorom dovolacieho súdu je odvolací súd viazaný (§ 455 C. s. p.).

8. Po vrátení veci dovolacím súdom tunajší odvolací súd (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie žalovanej bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré však nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), viazaný pritom skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je dôvodné zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bol žalobou uplatnený nárok voči žalovanej na zaplatenie istiny v sume 4 086,57 eura spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Svoj nárok žalobca odvodil zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom (Všeobecná úverová banka, a. s.) a žalovanou ako dlžníčkou dňa 08.12.2015. Žalovaná úver poskytnutý v sume 10 000 eur riadne a včas nesplácala, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný a následne uvedenú pohľadávku voči žalovanej postúpil na žalobcu.

10. Predmetom odvolacieho konania je s prihliadnutím na odvolacie dôvody uplatnené žalovanou preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorým žalobe čiastočne vyhovel a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, keď dospel k záveru o dôvodnosti nároku žalobcu.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky (v ďalšom texte „zákon o bankách“) z pôvodného veriteľa na žalobcu, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

16. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie a aj v podanom odvolaní namietala predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie spočívajúce v tom, že súd prvej inštancie sa mal primárne zaoberať aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu, pretože pôvodný veriteľ bol bankou a postúpiť na žalobcu, ktorý nie je bankou, mohol pohľadávku iba za splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách. Súd sa mal teda zaoberať predovšetkým tým, či boli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a či prišlo k platnému postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

17. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie predovšetkým konštatuje, že zmluva o úvere, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ide teda o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ktorý sa okrem ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovení § 497 a nasl. Obchodného zákonníka riadi aj ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

18. Písomnosťou označenou ako Tretia upomienka – pokus o zmier zo dňa 29.05.2018 právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyzval žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere; dlžná suma bola vo výške 495,22 eura. Súčasne žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 25.07.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že k uvedenému dňu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 8 874,06 eura, pričom ju vyzval na úhradu dlžnej sumy do 7 dní od doručenia výzvy.

19. Podľa čl. 2 ods. 1 a 2 Základných princípov C. s. p. ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s

ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako jedna z najvyšších súdnych autorít, v uznesení sp. zn.: 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025, ktoré bolo uverejnené pod č. 34 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 3/2025 zaujal stanovisko, že „bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

21. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že vo výzvach právneho predchodcu žalobcu adresovaných žalovanej v súvislosti s omeškaním splátok a možnosťou vyhlásenia úveru za predčasne splatný, resp. v oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti nie je konkretizovaná splátka, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. S poukazom na citované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nie je preto možné súhlasiť s tými závermi, že právny predchodca žalobcu splnil zákonné predpoklady na vyhlásenie úveru za predčasne splatný podľa ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a tiež platne postúpil pohľadávku na žalobcu, ktorý je preto v konaní aktívne legitimovaný.

22. Na základe vyššie uvedenej argumentácie, najmä s odkazom na citované uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona o bankách, v dôsledku čoho nedostatočne preskúmal a konštatoval aktívnu legitimáciu žalobcu v spore.

23. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

24. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia - nesprávnej aplikácie vyššie uvedených zákonných ustanovení možno konštatovať, že prvoinštančný súd sa napriek dostatočne zistenému skutkovému stavu nesprávne vyrovnal so skutočnosťami, ktoré majú zásadný vplyv na rozhodnutie vo veci. Nesprávne vyhodnotil obsah výziev právneho predchodcu žalobcu predchádzajúcich vyhláseniu úveru za predčasne splatný, v dôsledku čoho dostatočne nepreskúmal aktívnu legitimáciu žalobcu v spore. Tento postup súdu prvej inštancie je preto možné vyhodnotiť ako postup, ktorým došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces, pretože súd sa dostatočne nevyrovnal s námietkami, ktoré v prvoinštančnom konaní vzniesla. Nad rámec uvedeného odvolací súd konštatuje, že aj vzhľadom k skutočnosti, že doposiaľ otázka „zosplatnenia úveru“ v súvislosti s potrebou uvedenia konkrétnej omeškanej splátky nebola Najvyšším súdom SR riešená jednotne a uznesenie sp. zn.: 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025 zjednocuje dovtedajšiu súdnu prax kvalitatívne novým spôsobom, odvolací súd považoval za primerané tejto okolnosti zrušiť prvoinštančné rozhodnutie v napadnutých častiach a poskytnúť tak stranám sporu (ale aj prvoinštančnému súdu) dostatočný procesný priestor na vyrovnanie sa s uvedenou skutočnosťou a zo strany súdu predídeniu prekvapivému rozhodnutiu. Odvolací súd preto podľa citovaného ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec mu podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

25. V ďalšom konaní bude súd prvej inštancie pri aplikácii príslušných právnych noriem (§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona o bankách) vychádzať z výkladu najvyššieho súdu v citovanom rozhodnutí, opätovne preskúma aktívnu legitimáciu žalobcu a svoje zistenia premietne do rozhodnutia vo veci, pričom bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo určité a presvedčivé, s uvedením obsahových náležitostí podľa § 220 ods. 2 C. s. p. Súd prvej inštancie dá odpoveď aj na podstatné a relevantné argumenty žalovanej, vyjadrené v jej odvolaní. Povinnosťou súdu prvej inštancie je rešpektovať právny názor odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C. s. p).

26. Podľa § 396 ods. 3 C. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

27. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).